

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.7.2020 a vykonatelnosti dne 28.7.2020 ve spojení s rozs. KS v Ústí nad Labem čl. 271. Údaj uveden pro účely žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Vedené pod sp.zn. 112 Si 67/2020.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Romanou Malou v právní věci

žalobkyně: **Colloseum Management s.r.o.**, IČO 03777847
sídlem Vlastina 850/36, 161 00 Praha 6 - Ruzyně
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Obršlíkem
sídlem Havlíčkova 1735, 266 01 Beroun

proti

žalované: [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Štěpánkou Vincencovou
sídlem U Vysočanského pivovaru 703/7, 190 00 Praha 9

o částku 208 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 208 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % od 16. 6. 2013 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 203 002 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobce požadoval zaplacení shora uvedené částky s argumentem, že se žalobce stal výlučným vlastníkem nového motorového vozidla tovární značky Volkswagen Polo registrační značka: [redacted] na základě kupní smlouvy ze dne 24. 3. 2011, uvedené vozidlo využíval při své podnikatelské činnosti a součástí využití vozidla bylo i užívání vozidla ze strany žalované, která vozidlo užívala k přepravě obchodní a účetní dokumentace žalobce v rámci tehdy existujících vztahů mezi žalobcem a matkou žalované paní [redacted]. Ve druhé polovině roku

2011 došlo k ukončení obchodní spolupráce mezi žalobcem a matkou žalované, právě v té době měla vozidlo v užívání žalovaná a byla tedy žalobcem vyzvána k vrácení vozidla. K vrácení vozidla nedošlo a po další komunikaci žalovaná nabídla žalobci odkoupení vozidla, k dohodě o odkoupení vozidla nedošlo, pokud žalovaná stále vozidlo nevracela, žalobce podal trestní oznámení a požádal orgány policie o prošetření věci a zajištění vozidla, v rámci šetření policie byl žalobce informován, že vozidlo je v držení společnosti CAN STORE CZ s.r.o. a tato společnost uplatňuje své vlastnické právo s odkazem na údajnou kupní smlouvu, která měla být uzavřena dne 26. 9. 2011. Žalobce žádnou takovou smlouvu neuzavřel, tato kupní smlouva nikdy nebyla jednatelkou žalobce podepsána, podpis na kupní smlouvě není pravým podpisem jednatelky žalobce, jedná se tedy o falzifikát. Dle žalobce žalovaná buď sama, nebo společně s jinou osobou vyhotovila kupní smlouvu na vozidlo s padělaným podpisem jednatelky žalobce, dále žalovaná osobně předala vozidlo zástupci společnosti CAN STORE CZ s.r.o. s tím, že této společnosti tvrdila, že vozidlo bylo předáno žalobcem a že žalobce uzavřel předmětnou kupní smlouvu a přijal sjednanou kupní cenu.

Žalovaná tedy uvedenou kupní smlouvu buď obdržela od jiné osoby opatřenou nepravým podpisem za žalobce anebo mohl být nepravý podpis na předmětnou listinu umístěn za osobní součinnosti žalované. Žalovaná se žalobou nesouhlasila, navrhovala zamítnutí žaloby, argumentovala tím, že skutečně užívala předmětné vozidlo, nejen však k přepravě obchodní a účetní dokumentace žalobce, žalovaná nákup vozidla i financovala, tj. uhradila v hotovosti tu část kupní ceny vozidla, která nebyla financována úvěrem a následně hradila i ze svého jednotlivé splátky úvěru. Vozidlo tak bylo formálně ve vlastnictví žalobce, ale fakticky nad ním po celou dobu držbu vykonávala žalovaná a to vše na základě dohody mezi účastníky. O zprostředkování odkupu vozidla bylo jednáno ještě před ukončením spolupráce mezi matkou žalované a žalobcem, a to na výslovnou žádost žalobce, který chtěl vlastnické právo k vozidlu převést s ohledem na skutečnost, že jeho vlastnictví k vozidlu bylo pouze formální, vozidlo pro sebe neužíval a nadále jej nechtěl mít ve svém účetnictví, žalované bylo nabídnuto, že by vozidlo odkoupila společnost CAN STORE CZ, žalobce s prodejem vozidla souhlasil a tudíž byla uzavřena písemná kupní smlouva 26. 9. 2011 a vozidlo bylo předáno do dispozice společnosti CAN STORE CZ s.r.o., smlouvu za žalobce sjednala a podepsala paní [REDAKCE] jež ke dni podpisu smlouvy byla jedinou jednatelkou žalobce s oprávněním jednat za žalobce samostatně. Žalovaná důrazně odmítá, že by podpis jednatelky žalobce na kupní smlouvě zfalšovala a dále i jakoukoliv odpovědnost za tvrzenou škodu.

Žalobce předložil listinný důkaz označený jako kupní smlouva uzavřená mezi společností Colloseum Hotels s.r.o. IČ: 28515935 a společností CAN STORE CZ s.r.o. IČ: 28949277 datována dnem 26. 9. 2011 ohledně prodeje automobilu tovární značky Volkswagen, verze Polo, registrační značka [REDAKCE] za kupní cenu ve výši 220 500 Kč bez DPH. Dále ze smlouvy o úvěru ze dne 21. 3. 2011 bylo zjištěno, že společnost žalobce obdržela úvěr od společnosti ŠkoFIN s.r.o. a to za účelem financování pořízení vozidla označeného ve smlouvě, výše úvěru byla 79 380 Kč. Dále byl proveden důkaz znaleckým posudkem o stanovení ceny motorového vozidla předložený žalobcem, ze kterého bylo zjištěno, že obvyklá cena vozidla je ve výši 208 000 Kč. Žalovaná byla vyzvána k vrácení vozidla výzvou ze dne 22. 5. 2012. Dále žalovaná předložila výpis (periodický) z účtu č. [REDAKCE], ze kterého byl zjištěn výběr ve výši 5 000 Kč a ve výši 100 000 Kč dne 23. 3. 2011 a ze shodného účtu prováděny platby ve výši 4 191,48 Kč od dubna do listopadu 2011 ve prospěch ŠkoFIN s.r.o. Dále žalovaná předložila výdejový pokladní doklad, ze kterého bylo zjištěno, že žalované byla vyplacena částka ve výši 85 800 Kč dne 18. 3. 2011 od společnosti AAA Auto, a.s. Ze splátkového kalendáře společnosti ŠkoFIN s.r.o. bylo zjištěno, že celková výše splátek i s pojištěním vozidla činila částku 4 383,04 Kč, dále kopií výpisu z účtu č. [REDAKCE] bylo zjištěno, že z tohoto účtu odešly v listopadu a prosinci 2011 splátky ve výši 4 383,04 Kč ve prospěch ŠkoFIN s.r.o. a dále též v lednu 2012. Ze znaleckého posudku, jeho závěru provedeného znalcem v oboru kriminalistika-technické zkoumání listin, expertiza

pravosti platidel a cenin a písmoznalectví-ruční a strojové písmo [REDAKCE] bylo zjištěno, že je pravděpodobnější, že sporný podpis na kupní smlouvě ze dne 26. 9. 2011 je podpisem nepravým, než že by se jednalo o pravý podpis [REDAKCE]. Posléze došlo ke stvrzení znaleckého posudku, ze kterého vyplynulo, že znalec neměl optimální, vyhovující srovnávací materiál, znalec musel rozhodnout pouze na základě částečně vyhovujícího materiálu, který měl velké kvalitativní nedostatky, pro provedení znaleckého posudku je naprosto jednoznačně důležité mít srovnávací materiál z doby, ve které došlo k podpisu listiny, ale i z doby dřívější. Posléze po částečném doplnění srovnávacího materiálu znalec vyhotovil dodatek znaleckého posudku se závěrem, že při využití stávajících, výrazně rozšířených a zkvalitněných srovnávacích materiálů, bylo možné stanovit následující vysoce pravděpodobnostní negativní závěr zkoumání - sporný podpis na kupní smlouvě ze dne 26. 9. 2011 s vysokou pravděpodobností není pravým podpisem [REDAKCE].

Dále soud provedl důkaz znaleckým posudkem, jež byl učiněný v trestní věci č. j. ORII 13648/133/TČ-2012-001273 Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha II., z jehož závěru vyplynulo, že nelze rozhodnout, zda pisatelkou podpisu na kupní smlouvě s datem 26. 9. 2011 je žalovaná. Dále ze závěru znaleckého posudku vyplynulo, že srovnávací materiál neumožňuje o autorství sporného podpisu rozhodnout. Dále ze shora označeného trestního spisu byl proveden listinný důkaz, a to výsledkem jednatele společnosti pana [REDAKCE] ze kterého bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo předáno žalované, o užívání vozidla nebyla vyhotovována žádná smlouva, vše bylo dohodnuto ústně, pokud byla ukončena spolupráce s matkou žalované, byla ústně koncem září 2011 vyzvána žalovaná k navrácení vozidla, které jí bylo zapůjčeno. Posléze byl jednatel společnosti kontaktován společností ŠkoFIN s.r.o. s tím, že do společnosti byla zaslána kupní smlouva, kdy nový majitel požadoval zaslání velkého technického průkazu, tato kupní smlouva měla být uzavřena mezi [REDAKCE] coby prodávající a [REDAKCE] coby kupující. K této smlouvě jednatel společnosti uvedl, že [REDAKCE] ji nepodepsala, její podpis na této smlouvě je falzum. Dále byl proveden listinný důkaz, a to úředním záznamem o podaném vysvětlení pana [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], ze kterého bylo zjištěno, že reagoval na inzerát na prodej vozidla Volkswagen Polo, bílé barvy, rok výroby 2011 za cenu 190 000 Kč, posléze se mu ozvala slečna [REDAKCE], sjednali si schůzku na den 13. 3. 2014, kdy se byl na předmětné vozidlo podívat v sídle společnosti Cortile V. s.r.o., slečna [REDAKCE] vystupovala jako vlastník vozidla, vozidlo bylo psáno na firmu, dle slečny [REDAKCE] není třeba toto řešit. Posléze se i domluvili na kupní ceně ve výši 160 000 Kč, slečna [REDAKCE] připravila kupní smlouvy s tím, že budou předem podepsané, jednatel společnosti nemá čas na schůzku. K automobilu získal pouze jeden klíč, z tohoto důvodu dostal ještě další slevu na kupní cenu k vozidlu. Kupní cenu předal slečně [REDAKCE] a s vozidlem odjel.

Z výsledku žalované [REDAKCE] bylo zjištěno, že u žalobce nikdy nepracovala, žádnou pracovní ani jinou obdobnou smlouvu uzavřenou neměla, ohledně vozidla uhradila tu část kupní ceny, jež nebyla financována úvěrem, u prodejce automobilů uhradila asi částku 160 000 Kč, předmětné vozidlo po jeho zakoupení užívala žalovaná, v podstatě v té době si sama chtěla koupit vozidlo, do určité míry došlo k dohodě, vozidlo v podstatě bude koupeno a zahrnuto do účetnictví žalobce. V určitém období jednatel žalobce pan [REDAKCE] rozhodl, že by se vozidlo mělo prodat, byli dohodnuti tak, že peníze za prodej vozidla předá panu [REDAKCE] vyhotovila se kupní smlouva, tuto vyhotovil budoucí zájemce společnost CAN STORE CZ s.r.o. a posléze za žalovanou do zaměstnání přijeli jednatelé společnosti žalobce pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE], tzv. z ruky do ruky se předala kupní smlouva, kterou měla žalovaná ve svém držení. Tehdy paní [REDAKCE], jako jednatelka společnosti podepsala kupní smlouvu. V podstatě prodej vozidla zprostředkovala žalovaná, která u společnosti CAN STORE CZ s.r.o. pracovala na dohodu o provedení práce, kupní cenu za vozidlo od společnosti CAN STORE CZ s.r.o. převzala žalovaná, posléze tuto předala některému z jednatelů žalobce, a to buď panu

nebo paní , v podstatě vše se vyřizovalo v jeden okamžik, když za ní jednatelé společnosti přijeli ke kanceláři, kde v té době pracovala, v Praze, ulice Hradecká, kupní cenu jednatelům předávala v obálce, kupní smlouvu podepisovala paní . Žalovaná užívala vozidlo i poté, kdy jeho vlastnictví bylo převedeno na společnost CAN STORE CZ s.r.o., vozidlo jí předal jednatel společnosti , v té době již nehradila žádné splátky úvěru na automobil, toto hradila společnosti CAN STORE CZ s.r.o..

Z výsledku svědkyně bylo zjištěno, že byla jednatelkou žalobce od roku 2009 do poloviny roku 2014, od roku 2013 do poloviny roku 2014 byla výlučně svědkyně jednatelkou žalobce, ohledně koupě osobního automobilu značky Volkswagen Polo uvedla, že vozidlo bylo zakupováno z části z peněz v hotovosti, z části na leasing od společnosti ŠkoFIN Praha s.r.o., vozidlo využívala výlučně žalovaná, dovážela účetnictví žalobce svojí matce, která jej zpracovávala, žalovaná měla vozidlo neomezeně k užívání, do firmy ho nevracela. O prodeji vozidla neuvažovali. Nikdy žádnou kupní smlouvu na prodej vozidla Volkswagen Polo nepodepsala, o prodeji vozidla s nikým nejednali, pokud přestali spolupracovat s matkou žalované, vozidlo by zřejmě zůstalo ve firmě.

Z výsledku , coby účastníka řízení bylo zjištěno, že automobil Volkswagen Polo byl zakoupen ke služebním účelům, byl financován z peněz společnosti, část kupní ceny se zaplatila z peněz společnosti, část byla financována úvěrem, automobil byl dán k dispozici matce žalované, která pro společnost v té době vykonávala účetnictví, ta automobil dala k dispozici své dceři, tehdy společnost proti tomu žádné výhrady neměla, žalovaná převázela účetnictví od své matky z Mostu do Prahy, posléze došlo k tomu, že matka žalované přestala pro žalobce pracovat, nebyli spokojeni s její prací, žalovaná byla vyzvána k vrácení vozidla, vozidlo vráceno nebylo. Později byl kontaktován i budoujícím kupujícím, pokud se ho dotazoval, od koho vozidlo převzal, uvedl, že od žalované. Automobil byl prodán v době, kdy vozidlo bylo vedeno jako odcizené. Žádnou kupní cenu od žalované nepřevzal. Za žalovanou v Praze, ulice Hradecká, kde pracovala, byl v souvislosti s automobilem celkem dvakrát, v jednom případě tehdy, kdy od žalované převzal zpracované účetnictví od její matky, podruhé, když měl za to, že je možné, že žalovaná odjede automobilem Volkswagen Polo, došlo k určitému incidentu, vzal jí klíče od vozidla, domníval se, že se jedná o předmětné vozidlo Volkswagen Polo, byla tam však jiným vozidlem. Žádné peníze od žalované nepřevzal, od žalované se také nedozvěděl o tom, že kupujícím předmětného automobilu by měla být společnost CAN STORE CZ s.r.o., neměl v žádném případě zájem automobil prodat. Žalovaná v žádném případě nebyla pověřena prodejem vozidla.

Závěr o skutkovém stavu učinil soud následující: Žalobce kupní smlouvou ze dne 24. 3. 2011 zakoupil automobil Volkswagen Polo, registrační značky , žalovaná předmětné vozidlo využívala k přepravě účetní dokumentace žalobce mezi žalobcem a matkou žalované paní . Žalovaná byla vyzvána k vrácení automobilu, žalovaná automobil nevrátila, navíc ze shora provedených důkazů a samotného výsledku žalované bylo zjištěno, že automobil již ani vrátit nemůže, tento několikrát změnil vlastníka. Ohledně této skutečnosti žalovaná se vyjádřila potud, že za souhlasu tehdejších jednatelů žalobce došlo k prodeji automobilu společnosti CAN STORE CZ s.r.o., realizaci kupní smlouvy a převodu kupní smlouvy do dispozice jednatelů žalobce zrealizovala žalovaná, tehdejší jednatelka společnosti žalobce za žalobce podepsala též kupní smlouvu ohledně prodeje vozidla. Tehdejší jednatelka žalobce paní svůj podpis na kupní smlouvě jednoznačně popírala s tím, že žádnou kupní smlouvu neuzavřela, nepodepsala, k prokázání této skutečnosti byl navržen důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, kdy ze závěru znaleckého posudku, resp. jeho dodatku bylo zjištěno, že bylo možné stanovit vysoce pravděpodobnostní negativní závěr zkoumání – sporný podpis na kupní smlouvě ze dne 26. 9. 2011 s vysokou pravděpodobností není pravým podpisem . Žalovaná výpisem ze svého účtu prokazovala placení počátečních splátek úvěru za období květen až listopad 2011, dále výdajovým pokladním dokladem inkasováním částky 85 800 Kč u

společnosti AAA Auto, a.s., kdy žalovaná argumentovala tím, že prodala svůj předchozí automobil a z utržených peněz financovala počáteční vklad na koupi předmětného automobilu.

Podle § 659 zákona č. 40/1964 Sb., o.z., ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o.z.) smlouvou o výpůjčce vznikne vypůjčitelovi právo věc po dohodnutou dobu bezplatně užívat. Podle § 661 odst. 1 o.z. je vypůjčitel oprávněn užívat věc řádně a v souladu s účelem, který byl ve smlouvě dohodnut nebo ke kterému obvykle věc slouží; je povinen chránit ji před poškozením, ztrátou nebo zničením. Podle § 662 o.z. je vypůjčitel povinen věc vrátit, jakmile ji nepotřebuje, nejpozději však do konce stanovené doby zapůjčení. Zapůjčitel může požadovat vrácení věci i před skončením stanovené doby zapůjčení, jestliže vypůjčitel věc neužívá řádně nebo jestliže ji užívá v rozporu s účelem, kterému slouží. Podle § 420 odst. 1 o.z. každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle § 442 odst. 1 o.z. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Podle odst. 2 tohoto ustanovení, se škoda hradí v penězích.

Po provedeném řízení má soud za to, že mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce byl výlučným vlastníkem motorového vozidla tovární značky Volkswagen Polo, registrační značky [REDAKCE], z jakých zdrojů byl nákup vozidla financován, je dle názoru soudu irelevantní, tudíž se ani nezabýval a neprokazoval skutečnost, kdo z účastníků jakou měrou přispěl na nákup vozidla. Dále mezi účastníky v podstatě bylo nesporné, že vozidlo bylo dáno k dispozici žalované, která jej užívala, platila pohonné hmoty, parkovala s ním u svého bydliště případně tam, kde se právě nacházela, pokud ve svém výsledku bývalý jednatel a současný společník předchozího žalobce [REDAKCE] uvedl, že vozidlo bylo dáno k dispozici matce žalované, tak později souhlasil s tím, a byl si vědom toho, že vozidlo má k dispozici žalovaná, která právě pro žalobce prováděla tu činnost, že převážela účetní doklady od matky žalované do společnosti žalobce. Dále bylo mezi účastníky nesporné, že žalovaná vozidlo nevrátila, žalovaná ve svých důvodech odkazovala na skutečnost, kdy se souhlasem předchozího žalobce bylo vozidlo prodáno společnosti CAN STORE CZ s.r.o., prodej vozidla zprostředkovala žalovaná, kupní cenu od budoucího majitele taktéž převzala žalovaná, měla ji předat jednatelům předchozího žalobce, bývalá jednatelka [REDAKCE] měla též podepsat kupní smlouvu datovanou dnem 26. 9. 2011. Soud má za to, že se žalovaná, která nesplnila svoji povinnost a nevrátila osobní automobil značky Volkswagen Polo, nepodařilo prokázat, že za souhlasu bývalých jednatelů předchozího žalobce bylo vozidlo prodáno, sami tuto skutečnost jednoznačně odmítali, se žádným budoucím majitelem nebyla kupní smlouva sjednána, natož podepsána, tomu koresponduje též závěr v dodatku znaleckého posudku, který negativně vymezil podpis bývalé jednatelky předchozího žalobce na kupní smlouvě. Závěrem tedy vozidlo bylo dáno k dispozici žalované, vlastníkem vozidla byl předchůdce žalobce, doba výpůjčky sjednána nebyla, žalovaná po vyzvání k vrácení vozidla toto nevrátila, v podstatě již ani nemohla, neboť vlastníkem vozidla byl jiný subjekt, se kterým žalovaná zprostředkovala prodej vozidla mezi předchůdcem žalobce a společností CAN STORE CZ s.r.o. Soud má za nadbytečné provádět dokazování ohledně doby, na kterou bylo vozidlo zapůjčeno žalované (doba výpůjčky) a dále i skutečnost, zda byla žalovaná vyzvána k vrácení vozidla, i když tato skutečnost vyplynula z výsledku předchozího jednatele žalobce, neboť je zřejmé, že žalovaná vozidlo vrátit nemohla, vlastníkem byly další subjekty, a to společnost CAN STORE CZ s.r.o., [REDAKCE]. Jednoznačně dle názoru soudu tedy nevrácením předmětu výpůjčky vznikla žalobci škoda, jejíž výši prokazoval provedeným znaleckým posudkem ohledně obvyklé ceny vozidla v období, kdy vozidlo přešlo do držby společnosti CAN STORE CZ s.r.o. (rozsudek Okresního soudu v Pardubicích spisová značka 7C 245/2015, rozsudek Nejvyššího soudu ČR spisová značka 25 Cdo 691/2006.

Některé z navržených důkazů soud neprováděl, byly zamítnuty, a to výslech matky žalované paní [REDAKCE] kopiemi faktur vystavenými [REDAKCE], a to za práci, účetnictví, jež prováděla pro předchůdce žalobce, dále výslech svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], když místo výsledku pana [REDAKCE] soud provedl důkaz úředním záznamem o podaném vysvětlení ve věci č. j. ORII-13648/TC-2012-001273. Dále měl soud za nadbytečný

těž výslech svědkyně paní [REDAKCE] ohledně prokázání skutečností, a to převzetí dluhu z úvěru předchozího žalobce vůči společnosti ŠkoFIN s.r.o. společností CAN STORE CZ s.r.o., jednoznačně dle názoru soudu smlouva o převodu vlastnictví automobilu řádně uzavřena nebyla, tudíž skutečnosti související s převzetím dluhu z úvěru jsou pro věc irelevantní. Ohledně příslušenství v podobě úroku z prodlení soud aplikoval ustanovení § 517 odst. 1, 2, 3 o.z., počátek prodlení je datován od marného uplynutí lhůty uvedené ve výzvě k náhradě škody ze dne 24. 5. 2013.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobce měl ve věci plný úspěch byla povinnost uhradit mu náklady řízení uloženo žalovanému. Tyto jsou reprezentovány náklady soudního poplatku, náklady právního zastoupení advokátem za šestnáct hlavních úkonů právní pomoci advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. – hodnota jednoho úkonu ve výši 9 140 Kč a jednotlivé úkony: převzetí v zastoupení, žaloba, předžalobní výzva, 5x účast u ústního jednání dne 26. 8. 2015, 6. 11. 2015, 22. 3. 2017, 2. 3. 2018, 27. 9. 2019 a 8x písemné vyjádření – 24. 9. 2015, 20. 11. 2015, 25. 1. 2016, 20. 6. 2016, 18. 4. 2017, 31. 7. 2017, 22. 5. 2018, 11. 6. 2019, dále 16 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13/3 advokátního tarifu, náhradu za promeškaný čas při účasti u pěti ústních jednání za pět půl hodin – jedno jednání dle ustanovení § 14 odst. 1, 3 advokátního tarifu celkem 2 500 Kč, dále soud úspěšnému žalobci přiznal náklady cestovního osobním automobilem registrační značky [REDAKCE] za pět cest k ústnímu jednání u soudu při vzdálenosti 202 km Beroun – Most a zpět na jednu cestu tam i zpět při základní náhradě 3,90 Kč/1 km a náhradě za spotřebované pohonné hmoty při spotřebě 5,86 l/100 km dle vyhlášky 440/2016 Sb. (§ 4), jedna cesta jest ve výši 1 127 Kč (202 km x 3,9 = 788 + 339 Kč náhrada za spotřebované pohonné hmoty 0,0586 x 202 = 11,84 l x 28,60 = 339). Dále má žalobce nárok na zaplacení 21 % DPH dle ustanovení § 137/3 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ke krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domoci v rámci jeho soudního výkonu.

V Mostě 4. října 2019

JUDr. Romana Malá v.r.
samosoudkyně